

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a mironosițelor

În cer și pe pământ e sărbătoare dulce, și e dulce bucuria celor din cer. Eu, Domnul lor Cel iubit, Domnul Cel înviat dintre morți, le văd bucuria toată, le văd dorul și le văd așteptarea și-i iau cu Mine pe pământ la sărbătoarea cea pentru ei, pentru cei care au suferit odată cu Mine și s-au bucurat apoi odată cu Mine, odată toți ne-am bucurat în ziua Mea de înviere și de mângâiere pentru ei. Bucurie multă și-au strâns în inimi toți, și toți și-au vestit unii altora și tuturor toți apoi și au strigat: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Le dau înapoi și Eu vestirea cea mare. Cu drag și cu duioșie spun și Eu ca și ei: Hristos a înviat!

Voi, scumpii Mei, voi, iubiții Mei, care M-ați iubit și M-ați urmat până la cruce, și în vremea purtării crucii apoi, și până la învierea Mea suferind pentru Mine, voi, care ați suferit de mila Mea, Eu, Domnul, vă sărbătoresc acum, în ziua voastră de pomenire între sfinți, și pe care cei din cer o știu la locul ei în a treia duminică de după învierea Mea, după rânduiala cea din părinții sfinți. O, bucurați-vă, fiilor scumpi, apostoli și apostolițe mironosițe, și tu, mama Mea durută lângă ei și lângă ele pentru suferința Mea cea atât de umilitoare pentru Mine și pentru voi, iubiții Mei, dar plină de iubire pentru voi, și pentru tot neamul creștinesc apoi, de la voi și până azi și până mâine, că dor Îmi este de iubire, dor Îmi este să iubesc și să am cui să dau iubirea Mea toată, o, scumpii Mei.

O, ce frumoasă carte Îmi scriu Eu pe pământ și în cer în vremea aceasta de iubire a Mea pentru cei din urmă! Nu-s cuvinte, nu-i grăire mai dulce și mai frumoasă, nu-i limbă mai duioasă ca și a Mea, scriindu-Mi cu ea cartea iubirii Mele de azi pentru om. Grăiesc și scriu pe limba neamului român, pe vatra căruia Mi-am ales cetate de scaun și o mânăută de popor credincios, care să-Mi stea înaintea când Eu vin și cuvintez peste pământ. O, ce minune măreață, ce poveste dulce de iubire dulce, o, și cât aștept să se ridice spre Mine duh de iubire ca și iubirea voastră, scumpii Mei, cu care Mi-am purtat atunci suferința Mea!

Cobor acum cu grăirea Mea peste cei la izvorul Meu de cuvânt adunați la sărbătoare din toate laturile patriei Mele de azi, peste care izvorăște multul Meu cuvânt, și spun peste cei adunați la sărbătoare: Hristos a înviat, o, fiilor adunați! O, scumpii Mei, e scump omul care iubește cerul și pe cei din cer, e scump la Dumnezeu cel ce are așa iubire. Fiți plini de umilință, fiilor, când Eu vă grăiesc, că dulce vă grăiesc. Iubirea Mea sălășluiește cu plăcerea ei în cei umiliți și duioși cu iubirea din ei, fiilor. O, tot omul iubește pe cele de pe pământ și pe cei de pe pământ, iar Eu, Domnul, plâng după iubirea cea de la om. Nu Mă iubește omul, iar Eu, o, cât l-am iubit! Cu cel mai dulce cuvânt cobor acum din cer pe pământ, și e vreme de iubire între cer și pământ, și dorul Îmi suspină, că Mi-e dor să văd și de pe pământ spre cer iubire. Îmi cânt cântarea iubirii și pătrund cu ea peste tot sus și jos și n-am hotar, așa cum nici păsărelele văzduhului n-au hotar și intră peste tot pe unde vor cu mersul lor înaripat.

O, păsărelelor dulci cu iubirea și cu glasul, voi nu aveți hotar pentru mersul vostru prin văzduh și pe pământ, și vă purtați sus și jos pe lângă casele și grădinile oamenilor buni sau răi, și prin pomi peste tot, și cântați purtându-vă din loc în loc, și aripioarele vă sunt mersul prin văzduh și pe pământ poposind, și sunteți frumoase, atât de frumoase, atât de mângâioase prin tot ce sunteți voi, de la înfățișare și până la purtarea și îndeletnicirile voastre. O, tot așa străbat și Eu, Domnul, și tot la fel și sfinții Mei, și n-avem hotar cum are omul, și cerul tot e al nostru.

O, vă cuprind în salutul învierii Mele, fiilor adunați la hrana Mea de cuvânt. Hristos a înviat, scumpii Mei! Dulce Mi se face grăirea când vă privesc strânși lângă Mine și lângă cei ce vă fac primirea și vă pun masă de sus și de jos! O, nu uitați că statornicia trebuie să vă fie până la sfârșit, căci cine o pierde se pierde și ei, se pierde departe de Mine și nu-i mai pot găsi pe cei ce se pierd, pe cei ce Mă pierd, după ce le-am dat atât de mult și i-am hrănit atâta de duios și de milos, și toate acestea s-au dovedit fără de preț.

O, măi fiilor, viața cu Domnul pe cale nu trebuie s-o piardă omul, ci trebuie s-o trăiască. A scris odată mai demult un poet român și a spus semenilor săi așa: „*Oricât de amărâți să fim, nu-i bine să ne dezlipim de Cel ce viețile ne-a dat. O fi ea viața chin răbdat, dar una știm: ea ni s-a dat ca s-o trăim*”.

O, am să cobor într-o zi o veste de parastas și voi așeza aici pentru slujitorii Mei slujbă de pomenire pentru toți cei scriși de istoria neamului român bărbați mari, cu suflet și cu fapte mari pentru Dumnezeu și pentru patria lor, iar ei vor avea bucurie mare cu Mine în ziua aceea, și curând, curând ne vom așeza aici pentru această măreață pomenire, iar cei din cer vor serba pe cei din neamul român între ei, și care au adus jertfa lor de iubire de țară și de neam înaintea Mea, și mare este în cer țara și taina neamului român, cu care-Și apropie Domnul biruința Sa.

O, hai, scumpii Mei, hai, fiilor sărbătoriți, hai, voi, ucenici și ucenițe ale învierii Mele, că e zi de iubire și de mângâiere această zi. Vă binecuvintez grăirea, fiilor. Un cuvânt toți să fiți, iubii Mei. În cartea iubirii Mele de azi se așează acum grăirea voastră lângă a Mea și toți ne mângâiem și mângâiem, iar mângâierea înseamnă sărbătoare, o, fiilor. Amin.

— *Cu mare aplecare și cu multă recunoștință Îți întâmpinăm iubirea în ziua noastră de sărbătoare laolaltă cu Tine pentru amintirea învierii Tale, Doamne înviat, și fără de moarte Dumnezeuul nostru. Mari și minunate au fost și sunt toate lucrările Tale în toată vremea de sub cer, dar mai mângâietoare ca minunea învierii Tale, prin care ne-ai răscumpărat pe toți din mână lui satana, o, n-a fost altă minune ca și aceasta. Ne închinăm îngropării și învierii Tale, Doamne, și-Ți mângâiem Duhul și ranele răstignirii și-Ți cântăm slava Ta și ne uităm la ea cum stai cu ea în văzduh aici, acum, și cum noi facem parte din ea în ziua noastră de mărturie, ziua ucenicilor și a ucenițelor învierii Tale, după ce ne-am purtat cu Tine din loc în loc în toată vremea Ta cu noi pe pământ, Doamne iubit. O, Ți-a fost grea de tot suferința și Ți-am purtat-o suspinând și disperând uneori sub greul ei, că grea ne-a fost povara în inimi pentru toate slăbiciunile noastre, cu care Te-am aplecat ca să ni le ierți apoi și ca să le ștergi de la fața Ta. O, ne-ai iertat și ne-ai iubit și ai suferit iubind, și ești putere de credință pentru toate câte Te-au mărturisit pe pământ Dumnezeu venit de la Tatăl.*

N-a mai fost, și nici nu va mai fi bucurie mai mare ca și bucuria noastră că Tu ai înviat dintre morți, precum ne-ai vestit mai dinainte, și ne-ai dat nouă să Te mărturisim și să prăsim credință pe pământ în oameni. Suntem în slava Ta în ziua aceasta, noi, toți ucenicii și ucenițele Tale și mama Ta Fecioara și Iosif și Nicodim și-Ți mărturisim învierea, Doamne, iar cei necredincioși de pe pământ să ia de la noi mărturia învierii Tale și să fie și ei mărturisitorii minunii Tale de azi cu ei, venirea Ta cuvânt pe pământ, Doamne înviat.

O, fiți destoinici în iubire, voi, fii ai Fiului lui Dumnezeu! Hristos a înviat pentru noi și pentru voi, iubii noștri! O, țineți îngerii aproape de voi în toată clipa, frați iubii, și va fi aceasta prin lucrarea sfințeniei. Ea trebuie lucrată mereu și mărturisită mereu ca să se audă și ca să se vadă, și ca să țineți diavolii departe de voi, că e primejdie mare să stea îngerii departe și să nu păzească pe creștin. Când îngerii s-au depărtat de Domnul pentru vremea patimilor și a răstignirii Lui, despre care era scris că vor veni acestea, a venit primejdia, a venit vrăjmașul și L-a dat suferinței pe Domnul, ca pe un greșit L-a dat, și putea Domnul să cheme suite de îngeri să-L păzească de vrăjmași, dar a fost așa ca să pătimească El pentru noi, și S-a lăsat El suferinței și crucii S-a lăsat.

Așadar, fiți destoinici și în veghe și frângeți-vă voia pentru voia Domnului cu voi, căci când creștinul își alege voia sa s-o facă, face aceasta cu greșală. Atunci îi depărtează pe îngeri și apropie de el păcatul, care se apropie, și primejdia adusă de păcat.

Aveți marea datorie să fiți sfinți în toată clipa, și mereu să vă sfințiți pentru Domnul. Și cum aceasta? O, fiilor, îndeletniciți-vă mintea, și inima cu cele ce vă sfințesc, cu cuvântul și cu fapta, și nimic care întinează și care desparte de Domnul să nu săvârșiți. Această putere vă dăruim și

vă hărăzim în ziua noastră cu Domnul și cu voi în serbare, iar voi fiți primitori de daruri cerești și fiți ai lucrului cel sfânt pe pământ, o, frați iubiți.

Îndemn la sfințenie împărțim peste cei adunați la izvorul Tău de cuvânt, cu noi lângă Tine, Doamne înviat. O, e zi de mare iubire între Tine și noi și n-are hotar duhul mângâierii. O, slavă Ție pentru că suntem cu Tine în slavă! Credința în Tine este cea mai mare minune pe care poate s-o facă cei credincioși Ție, dar fără de iubire nu are farmec ea, nu are fapte ea. Așadar, iubirea cea pentru Tine hrănește credința celor ce Te iubesc și Te doresc, și nedespărțire de Tine aduc acestea, împreună lucrând în cei ce iubirea lor Ți-o dau, o, Doamne înviat. Amin.

— Cu voi într-o iubire lucrăm și mângâiem, o, scumpii Mei, și împărțim iubind. O, cei care nu știu de la Domnul iubirea, aceia au iubirea lor, și lucrează după voia lor cu iubirea lor. Voi, însă, ați fost voia Mea, după ce ați ascultat și M-ați urmat și Mi-ați încredințat Mie pașii vieții și inima din voi. Vă am în slava Mea, fiilor, ca și pe pământ, chiar dacă ea nu s-a putut desăvârși deslușit de ochii care ne priveau când petreceam cu voi din loc în loc, din timp în timp. O, slavă Tatălui Meu pentru voi! Slavă Duhului Sfânt, Care v-a călăuzit pe voi, o, fiilor!

Și spun acum peste cei adunați sub sla-va cuvântului Meu cel învățător pentru voia Mea în om, și le spun lor așa: O, nu vă încredințați nimănui inima și cele ce voiți să le păstrați în ea, o, nu, fiilor învățați de Dumnezeu, că nu e om să nu ducă taina voastră în părți peste tot, căci omul nu poate altfel, o, nu poate, și de aceea e bine să fiți cumiți și să vă dați Domnului cu taina inimii voastre, și să vă dați povățuitorului sufletului vostru, celui care vă poate întări dreptatea, sau poate să vă îndrepte viața. O, nu păcătuți unii asupra altora, nu, fiilor, nu. Spuneți nu, dacă ispitele dau să vă atragă la clătinare. Dacă nu puteți să atrageți un suflet lângă Domnul și să aveți rod, și viața voastră să lăstărească, o, măcar fiți cu veghe să nu dărâmați de lângă Mine pe cel ce a venit sau vine cu credință să-l am alături și să Mă ajut cu el și să-i dau salvarea apoi, căci nepăsarea celui ce stă oricum lângă poporul cuvântului Meu îl poate trage de pe calea cu Mine și pe cel iubitor de Dumnezeu. Așadar, nu grăiți doi câte doi, că tu nu știi, creștine, ce otravă poți fi tu unui suflet prin neveghea de peste tine și de peste pașii tăi răzleți, și cu întâlnirile dintre tine și aproapele tău, căruia poți să-i frângi mersul. Văd pe mulți vorbind unii cu alții, dar nu cum vorbeau Luca și Cleopa pe calea lor spre casă și când Eu, Domnul, am putut sta în sfatul lor, în taină apropiindu-Mă, căci nu M-am lăsat cunoscut de ei, până când taina s-a adeverit și le-a arătat lor dovada învierii Mele.

O, cum să nu vă învăț măreț în zilele Mele cu voi, fiilor! Nu e pe pământ carte mai frumoasă ca și cartea Mea, în care Mă scriu cu voi și vă dau povește mari, măi fiilor. O, prețuiți-le pe toate, pe toate, iar cine le prețuiește le împlinește, și tot și toate vă vor prețui pe voi pe pământ, și în cer apoi.

În ziua aceasta bucuria Mea s-a împlinit și a ridicat la Tatăl sărbătoare dulce și duioasă, căci Dumnezeu este duios.

Binecuvintez călătoria voastră înapoi, și cea care iarăși vă va aduna la izvorul Meu de cuvânt. Binecuvintez credința și iubirea voastră, fiilor. Vă port de grijă atât cât și voi purtați grijă de Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Duhul Sfânt Mângâietorul, El este Cel ce nu vă lasă orfani pe voi, și nici pe El orfan de voi. Și acum, pace vouă! Hristos a înviat! Pace vouă, fiilor!

Iar pe voi, cei ce ați pregătit sărbătoarea și odihna pentru cei călători spre izvor, vă îmbrac pe voi în taina voii Mele, ca și în cer pe pământ la voi, iar pentru toată sărbătoarea și adunarea de frați așez duhul binecuvântării, duhul care ocrotește, Duhul Meu, o, fiilor.

O, pace vouă! Pace vouă! Pacea Mea dau vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 mai 2016